

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
BAROUL BACĂU

DECIZIA NR. 44

Ședința de Consiliu din 27 octombrie 2014

Având de soluționat sesizarea din oficiu privind demnitatea profesională a d-lui av. Cășuneanu Costel, fiul lui _____, născut la data de _____ în _____, CNP: _____, cu domiciliul în sat Oituz, com. Oituz, jud. Bacău și sediul profesional al cabinetului de avocat în com. Oituz, str. Principală nr. 646, jud. Bacău, în raport de Sentința penală nr. 877/01.06.2012, pronunțată de I.C.C.J. în dosarul nr. 4489/1/2010 și definitivă prin Decizia 86/22.04.2013 pronunțată de aceeași instanță în dosarul nr. 6312/1/2012, Consiliul Baroului Bacău constată următoarele:

Prin sentința indicată mai sus, numitul Cășuneanu Costel, cu datele de stare civilă arătate, avocat în cadrul Baroului Bacău, a fost condamnat la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000. Totodată, instanța a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, pe durata unui termen de încercare de 7 ani.

Atât prima instanță, cât și instanța de control judiciar, care a soluționat recursurile formulate împotriva sentinței penale nr. 877/2012 și care au menținut soluția pronunțată față de inculpatul Cășuneanu Costel, majorând doar termenul de încercare, au reținut în sarcina acestuia infracțiunea de cumpărare de influență, constând în aceea că, în calitate de asociat la SC PA&CO Internațional SRL Bacău, în anul 2009, a dat inculpatului Voicu Cătălin, suma de 200.000 euro, în schimbul asigurărilor primite de la acesta, că va interveni pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Inaltei Curți de Casație și Justiție, investiți cu soluționarea dosarului nr. 3360/2/2009, având ca obiect litigiul dintre SC PA&CO Internațional SRL și CNADNR, și-i va determina să adopte o soluție favorabilă societății comerciale menționate.

Având în vedere caracterul definitiv al hotărârii de condamnare, dobândit în urma pronunțării Deciziei penale nr.86/22.04.2013, consiliul constată îndeplinită prima condiție prevăzută de art.14, lit.a) din Legea nr.51/1995 rep, respectiv, existența unei condamnări definitive prin hotărâre judecătorească, la pedeapsa cu închisoarea, pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate.

Pornind de la această realitate, consiliul urmează să analizeze dacă este îndeplinită și cea de-a doua condiție prevăzută de text și care trebuie întrunită cumulativ, respectiv, dacă infracțiunea săvârșită, și pentru care a intervenit condamnarea, este de natură să aducă atingere prestigiului profesiei.

În această privință, consiliul apreciază că nedemnitățile profesionale a avocatului este atrasă, nu doar de faptele săvârșite în legătură directă cu această calitate, ci și atunci când fapta, fără a avea legătură cu calitatea de avocat, prin natura ei și contextul real al săvârșirii, aduce atingere prestigiului profesiei, credibilității și încrederii în corpul profesional al avocaților.

Analizând dispozițiile care reglementează această profesie, constatăm în art.2, al.(2) din Legea nr.51/1995 rep, că avocatul promovează și apără interesele legitime ale omului, având obligația de a respecta în același timp principiile deontologice, dar și conținutul jurământului depus la înscrierea în barou, care nu constituie doar o chestiune formală, ci este expresia conduitei generale în această profesie, care presupune, în mod obligatoriu, respectarea legilor, demnitate, rigoare, corectitudine, onoare și moralitate deplină.

Datorită scopului profesiei și rolului fundamental pe care-l joacă în actul de justiție, este obligatoriu ca fiecare membru al corpului avocaților să manifeste o conduită ireproșabilă în activitatea sa profesională și extraprofesională.

Având în vedere că fapta săvârșită este una de corupție, în legătură directă cu actul de justiție, față de care inculpatul, prin gradul de instrucție și nivelul profesional, ar trebui să manifeste respect, este evident că reprezintă o manifestare incompatibilă cu profilul avocatului, așa cum este el conturat de dispozițiile legale și statutare.

De asemenea, așa cum au arătat și instanțele penale, infracțiunea de cumpărare de influență, este o infracțiune gravă, de natură a afecta încrederea cetățenilor în actul de justiție și a însufla opiniei publice falsa impresie că anumite persoane sunt mai presus de lege.

Mai mult decât atât, încercarea inculpatului de a deturna un proces de la direcția sa echitabilă și justă, în favoarea propriilor interese, prin influențarea pioniilor principali din actul de justiție, care trebuie să asigure

această soluție justă, intră, nu numai pe tărâmul ilicitului penal, ci, în mod categoric, și în sfera nedemnității profesionale.

Față de cele arătate, consiliul constată că infracțiunea săvârșită, aduce în mod evident atingere prestigiului profesiei, dovedind un real dispreț pentru valorile promovate și apărate de aceasta.

În altă ordine de idei, consiliul apreciază că dispozițiile privind starea de nedemnitate, prevăzute de art.14, lit.a) din Legea nr.51/1995 rep, sunt reglementate cu suficientă precizie, ca să permită avocatului să stabilească, când activitatea sa se înscrie în sfera demnității și când este de natura să aducă atingere prestigiului profesiei.

Paralela făcută în aceasta privință cu art.15, lit.b) din aceeași lege, este nepotrivită, întrucât, dacă în ceea ce privește cazul de incompatibilitate, legiuitorul se poate apropia de concret, în cazul faptelor care atrag starea de nedemnitate, această concretizare este imposibilă și inoportună, pentru conduita sa, avocatul având limite clar determinate de lege și statut.

Dincolo de caracterul previzibil al acestor dispoziții, consiliul baroului, analizează, oricum, toate aspectele legate de fapta săvârșită, pe care le consideră utile în aprecierea asupra demnității avocatului.

În acest sens, consiliul consideră că circumstanțele personale, invocate de domnul avocat -prin apărător- în memoriu, sunt irelevante, întrucât nedemnitatea nu este rezultatul unui regim sancționator (regimul penal, disciplinar care presupun individualizare), ci vizează însăși calitatea de avocat, cu consecința pierderii acesteia, dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile impuse de textul art.14, lit.a) din Legea nr.51/1995.

Nici raportarea la situația juridică din perspectivă profesională, a unui alt avocat condamnat, nu este corectă, atâta timp cât soluția aparține unor organe de conducere din barouri diferite, iar legalitatea unei măsuri, se apreciază în raport cu legea și situația personală și nu în raport cu alte persoane aflate în situații mai mult sau mai puțin comparabile.

De asemenea, prin hotărârea sa, instanța penală nu a dispus interzicerea exercitării profesiei de avocat, pentru că inculpatul nu s-a folosit de această profesie pentru săvârșirea infracțiunii. Chiar dacă instanța penală ar fi dispus o asemenea interdicție, ca pedeapsă accesorie, pe care era obligată să o suspende din punct de vedere penal, conform art.71, al.(5) din Codul penal, tot n-ar fi împiedicat administrația să constate starea de nedemnitate, care nu vizează exercițiul profesiei, ci însăși calitatea de avocat, așa cum am arătat.

În ceea ce privește sesizările înaintate Curții Europene a Drepturilor Omului, consiliul constată că aspectele sesizate, și pentru care au fost stabilite, de principiu, încălcări ale Convenției, nu vizează fondul acuzației și, în consecință, nu au relevanță în soluționarea demnității profesionale.

Aspectele sesizate în legătură cu fondul acuzației nu pot determina administrația să treacă, la acest moment, peste certitudinea unei condamnări definitive și să proroge discutarea demnității, după o eventuală soluție pronunțată de C.E.D.O.

Avocatul condamnat are posibilități legale de retractare a hotărârilor penale în astfel de situații, însă, atâta timp cât hotărârea este definitivă, ea trebuie să-și producă toate consecințele, până în momentul în care, realitatea juridică, din punct de vedere penal, existentă astăzi, nu este schimbată într-o cale extraordinară de atac.

În concluzie, consiliul apreciază că infracțiunea pentru care s-a dispus condamnarea definitivă, prin Sentința penală nr.877/01.06.2012 și Decizia penală nr.86/22.04.2013, este de natură să știrbească prestigiul profesiei, motiv pentru care, cu unanimitate de voturi, și în baza art.14- lit.a), art.27- lit.d), art.56-57 din Legea nr.51/1995 rep, și art.26, art.58, al.(2) din Statutul profesiei de avocat

DECIDE

Art.1- Incetarea calității de avocat a d-lui Cășuneanu Costel, domiciliat în sat Oituz, com.Oituz, jud.Bacău.

Art.2- Executorie.

Art.3- Radierea d-lui av Cășuneanu Costel din Tabloul avocaților din Baroul Bacău.

Art.4- Decizia se va comunica avocatului în cauză și Președintelui UNBR, împreună cu hotărârea judecătorească și înscrisurile în baza cărora a fost verificată starea de nedemnitate.

Art.5- Cu drept de contestație la Consiliul UNBR, în termen de 15 zile de la comunicare.

DECAN,
Căndet Gigi Nucu